Kézikönyv

2.2. A kérelem

17. A videokonferenciának a kölcsönös jogsegély keretében vagy bizonyításfelvételre történő használatára irányuló kérelem jellege eltér a polgári és a büntetőügyekben, amivel kapcsolatban a részletek a III. mellékletben találhatók.

Mind a polgári, mind a civil ügyek esetében rendelkezésre állnak a formanyomtatványok, melyeket a megkereső bíróság egy másik ország megkeresett bíróságának küldd el (büntetőügyekben a formanyomtatványok használata nem kötelező). A formanyomtatványokon szerepelnek az érintett felekkel és a képviselőikkel való kapcsolatfelvételhez használt adatok és a bíróságra vonatkozó részletes információk. Egyes esetekben a berendezés használati díjának kifizetésével és a videokonferencia során használandó nyelvvel kapcsolatos információ is megadható.

18. Polgári ügyekben a bizonyításfelvételről szóló 2001. évi rendelet két lehetőséget határoz meg a videokonferencia határokon átnyúló bizonyításfelvételben való felhasználására:

A 10–12. cikk értelmében a megkereső bíróság kérelmezheti egy másik tagállam megkeresett bíróságától, hogy maga vagy a felek videokonferencia útján jelen lehessenek vagy részt vehessenek a megkereső bíróság előtti bizonyításfelvételben. A megkeresett bíróság az ilyen kérelmet csak akkor utasíthatja el, ha az összeegyeztethetetlen a megkeresett bíróság tagállamának jogával, illetve ha az jelentős gyakorlati akadályba ütközik. Majd a 13. cikk a kérelem teljesítésére szolgáló kényszerítő intézkedéseket ír elő. Azonban a 14. cikk értelmében a tanú élhet a tanúvallomás megtagadásának jogával a megkereső vagy a megkeresett bíróság tagállamának jogával összhangban.

A 17. cikk értelmében a megkereső bíróság közvetlenül maga végzi egy másik tagállamban a bizonyításfelvételt, ezen tagállam központi szervének vagy hatáskörrel rendelkező hatóságának jóváhagyása mellett. A 17. cikk (4) bekezdése kimondja, hogy a központi szerv vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság köteles elősegíteni a videokonferenciák e célra való alkalmazását. A 17. cikk (2) bekezdése pontosítja, hogy közvetlen bizonyításfelvételnek csak akkor van helye, ha az önkéntes alapon foganatosítható.

A kényszerítő intézkedések lehetősége mellett a két módszer között a fő eltérést a bizonyításfelvételért felelős bíróság és az alkalmazandó jog jelenti.

19. A megkereső bíróság elküldi a megkeresett bíróságnak a videokonferenciára irányuló kérelmet és a szükséges információt, a bizonyításfelvételről szóló 2001. évi rendeletben szereplő A. vagy I. kérelemnyomtatvány kíséretében. A kérelemre a választ szintén formanyomtatvány felhasználásával kell megadni. Amennyiben egy másik tagállam bíróságának küldött, videokonferencia révén való részvételre irányuló kérelem elutasításra kerül, a bíróság az E. formanyomtatványt használja. Közvetlen bizonyításfelvétel esetén a központi szervnek vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságnak harminc napon belül tájékoztatnia kell – a J formanyomtatványt használva – a megkereső bíróságot, hogy a kérelmet elfogadják-e vagy sem. A kérelem elfogadása esetén a megkereső bíróság az általa meghatározott határidőn belül hozzájuthat a bizonyítékhoz.

20. Büntetőügyekben a megkeresett tagállamnak jóvá kell hagynia a videokonferenciával történő kihallgatást, amennyiben a videokonferencia használata nem ellentétes jogrendjének alapelveivel, és feltéve, hogy rendelkezik a kihallgatás lebonyolításához szükséges technikai eszközökkel. A kölcsönös jogsegélyre irányuló kérelem végrehajtása során el lehet rendelni kényszerítő intézkedéseket (például idézést, melyet a megjelenés elmulasztása esetén szankció kísér), amennyiben a kérelemben leírt bűncselekmény a megkeresett államban is büntetendőnek számít.

21. Amennyiben az alkalmazott videokonferencia-berendezést nem a megkereső bíróság bocsátja rendelkezésre, az adás minden költségét – beleértve a felszerelés és a működtetésére felvett technikai személyzet bérlési költségeit – kezdettől fogva a videokonferenciát kérelmező hatóság fedezi, melyet ez kötelezettségként terhel. A bizonyításfelvételről szóló 2001. évi rendelet értelmében az általános alapelv az, hogy a közvetett bizonyításfelvétel iránti kérelem nem vonhat maga után adók vagy költségek visszatérítésére vonatkozó igényt. Azonban ha a megkeresett bíróság úgy kívánja, a megkereső bíróságnak biztosítania kell a videokonferencia alkalmazásából eredő költségek megtérítését.

Utolsó frissítés: 17/11/2021

A honlapot az Európai Bizottság tartja fenn. Az ezen az oldalon található információ nem feltétlenül tükrözi az Európai Bizottság hivatalos álláspontját. A Bizottság semmilyen felelősséget vagy kötelezettséget nem vállal az e dokumentumban foglalt vagy említett információk és adatok tekintetében. Kérjük, az európai oldalak szerzői jogi szabályai vonatkozásában vegye figyelembe a jogi nyilatkozatot.